

УДК 168.5/165.9

DOI <https://doi.org/10.30970/PPS.2020.32.9>

СИСТЕМНО-ФІЛОСОФСЬКИЙ АНАЛІЗ НАВАНТАЖЕНОСТІ ПОЛІТИЧНОГО ФАКТУ

Алла Нерубаська

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова,
факультет історії та філософії, кафедра філософії
вул. Дворянська, 2, 65000, м. Одеса, Україна*

Андрій Наконечний

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
факультет філософії, кафедра філософії
вул. Університетська, 1, 79000, м. Львів, Україна*

Ольга Поправко

*Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного,
Навчально-науковий інститут загальноуніверситетської підготовки,
кафедра суспільно-гуманітарних наук
пр. Б. Хмельницького, 18, 72312, м. Мелітополь, Запорізька область, Україна*

У статті проаналізовано актуальну проблему сьогодення – навантаженість фактів. Для дослідження обрані політичні факти, які, на наш погляд, максимально перевантажені інтерпретаціями, що створює певну недовіру з боку звичайних людей до політичного електорату. Для створення правдивої картини на основі інформаційних фактів необхідно бути не просто компетентною, але й критично мислячою людиною. Навіть маючи усі ці характеристики, будучи освіченою особистістю, складно розібратися, де справжній факт, а де – спотворене знання про подію.

Природничі науки серйозні вимоги і критерії до науковості сформували давно. Політичні ж факти на науковість не претендують, проте населенню важлива істинність подій, які ці факти відображають. У цьому дослідженні проведено системно-параметричне моделювання навантаженості політичного факту. На прикладі створення передвиборчого образу президента аналізується навантаженість політичного факту і показані параметри першого роду (концепт, структура і субстрат) і другого роду, до яких відносяться бінарні атрибутивні властивості.

Якщо в журналістиці висуваються критерії до правдивості факту, то ми пропонуємо інший підхід до пошуку об'єктивності. Моделювання об'єкта і його детальний системний аналіз буде саме тим науковим способом. Загальна параметрична теорія систем є затребуваною в економічній, філософській, психологічній та інших сферах науки. У цій статті подано основи системного методу, який буде використовуватися для створення і аналізу моделі навантаженості політичного факту. Також у статті використовувалися параметри другого роду.

Ми пропонуємо низку параметрів, які вважаємо найбільш адекватними для цієї моделі навантаженості, наприклад слабкі-сильні системи та інше. Такий підхід підвищує ступінь ефективності аналізу політичних фактів, які спрямовані на вплив на маси і формування «потрібної» свідомості населення. Для досягнення мети статті використовується параметрична загальна теорія систем, розроблена українським філософом Авеніром Уйюмовим. Головна теза цієї теорії полягає в тому, що будь-який об'єкт можна представити у вигляді системи. Такий підхід дозволяє провести задумане дослідження навантаженості політичних фактів, які й будуть представлені у вигляді систем чи стануть частиною більш загальної системи.

Ключові слова: навантаженість політичного факту, передвиборний образ президента, системне моделювання, концепт, структура, субстрат.

У світі нестабільних відносин, претензій і конфліктів особливо актуальною є проблема перенавантаженості фактів. Маються на увазі смислові перенавантаженості. У філософії XIX – XX століття ця проблематика звучала як «теоретичні» навантаженості, які можна назвати переінтерпретаціями головних смислових концептів. У політиці більш точним терміном їх можна позначити інакше, назвавши маніпуляціями і підтасовкою фактів.

Ця проблема актуальна в Україні і на пострадянському просторі через зміни соціалістичних режимів. Україна на цей шлях намагалася стати після розпаду СРСР, однак кардинально змінити політичний напрям стало можливим у 2004 році під час «Помаранчевої революції», Білорусь – тільки у 2020 році, коли після виборів президента ситуація з протестами стала лихоманити державу, а народ виступив проти результатів і дій президента О. Лукашенка та його уряду. В силу низки причин цей процес був запущений, але кардинальних змін політичного курсу нині не відбулося. Зміни режиму до кінця не зазнав Казахстан, де перший Президент Н. Назарбаєв у 2018 році приготував і привів на вибори свого наступника, так само, як свого часу Б. Єльцин привів до президентства В. Путіна. Приклади можна наводити й далі, але авторів цікавить інший ракурс цих процесів.

У науковій літературі можна зустріти різний зріз цієї проблеми: у філософії – це концепції позитивізму і постпозитивізму. У позитивізмі (О. Конт) факт був емпірично навантаженим, тобто емпіричний факт затверджувався «суддею знання» і був головною доказовою базою. У постпозитивізмі (К. Поппер, Т. Кун, П. Фейєрабенд та інші) факт був поставлений у залежність від теорії, теорія стає «суддею знання», тому факт назвали «теоретично навантаженим».

У галузі журналістики та комунікації схожі категорії досліджуються щодо факту як головного об'єкта знання. А. Бугаєць і Н. Обелюнас у проблемі навантаженості факту виокремлюють найбільш ефективні способи і засоби його інтерпретації і як вони використовуються в журналістиці [3]. Автори піднімають проблему суб'єктивності фактів у журналістських джерелах, але і це є не найбільш низькоякісний продукт, якщо порівняти його з інтернет-джерелами, які обґрунтовують факти на підставі сумнівних і невідтверджених даних.

Автори виділили, на наш погляд, абсолютно правильно кілька вимог до джерел інформації: достовірність, співвіднесеність з іншими джерелами інформації і фактами, форма першоджерела не повинна суперечити змісту, повинні дотримуватися мовні вимоги і вимоги до оформлення. Додамо від себе, що якщо дослідження наукове, то факти обов'язково повинні бути емпірично перевіреними і теоретично доведеними. Чи є сенс говорити про таку доказовість у політиці? Бажано, але ... В аналізі або подачі політичних фактів включаються інші механізми, оскільки цілі їх подачі можуть бути не пов'язаними з науковим прирощенням знання, а служити різним цілям політичних рухів і їхніх лідерів. Про достовірність таких фактів вже не йдеться.

Достовірність розглядають як категорію, тим більше, якщо вона стосується наукових фактів. А. Белоедова і М. Козак наполягають на важливості достовірності фактів і знання в журналістиці, хоча і це – міждисциплінарна проблематика. Наводиться низка синонімічних понять: точність, повнота, достовірність, істинність, правдивість. Акцент їх дослідження зроблено на журналістську компетентність у подачі достовірної інформації, яка стосується соціальних фактів [2].

Необхідно зазначити, що соціальність як система включає політичну підсистему у свою структуру, тому про політичні факти можна говорити в контексті соціальності. Видами соціальних груп можуть бути політичні партії та інші суб'єкти політики. У словнику іноземних слів «соціальність (у пер. з лат. “socialitas”, від “socius” – «товариш»),

«союзник», «член товариства») – це громадськість, громадянськість, взаємні обов'язки громадського життя» [10]. Це вже безпосередня галузь, яка розробляє комунікації з громадськістю, в тому числі подаючи політичні факти з різною інтерпретацією.

Автори виділяють також критерії достовірності як центрального поняття в журналістиці: посилення на джерела, інтерв'ю, свідчення очевидців подій, використання документально підтверджених відомостей. Саме журналісти та ЗМІ є головними передавачами фактів у політиці – тій галузі, де ця достовірність важлива для населення. Суб'єктивність і об'єктивність у таких процесах стає відносною.

Н. Пром пропонує відстежити суб'єктивні та об'єктивні сторони медіа-фактів як джерел інформації для населення [5, с. 89–95]. Н. Пром доходить висновку про те, що медіа факт здебільшого менш об'єктивний, ніж науковий, оскільки «пофарбований» смислами, емоціями, думками, поглядами, які роблять його скоріше суб'єктивним, ніж об'єктивним. Такими механізмами емоційної подачі інформації користуються політичні оратори, які впливають своєю промовою на емоційні центри людини і громадських мас [5, с. 93]. Дослідник підкреслює схожість наукового факту і медіа-факту тільки як результатів пізнання, в іншому ж медіа-факт і його істинність – сумнівні [5; 6; 7]. Трансформація ставлення постмодерністського суспільства до медіа-фактів спричинила зниження вимог до їх достовірності.

У контексті навантаженості наукового факту пропонуємо простежити і виокремити системно-філософські дескриптори навантаженості політичних фактів. Таке уявлення здійснюється, щоб запропонувати модель навантаженості політичного факту. Системне моделювання буде метою цієї статті.

Об'єктом дослідження є проблема теоретичної навантаженості факту. **Предметом дослідження** є навантаженість політичних подій.

У роботі основним методом є системний аналіз. Засновниками системного підходу були А. Богданов, Л. фон Бергаланфі, Е. де Боно, Л. ла Руш, Р. Саймон, П. Друкер, А. Чандлер, С. Чорногор, А. Малюта. У рамках сучасного системного руху розробляються й застосовуються на практиці різні загальні теорії систем В. Афанасьєва, Л. фон Бергаланфі, Дж. Ван Гіга, М. Месаровича, С. Садовського, В. Тьохтіна, Ю. Урманцева та інших.

Загальна параметрична теорія систем є затребуваною в економічній, філософській, психологічній та інших сферах науки. У цій частині статті подано основи системного методу, який буде використовуватися для створення і аналізу моделі навантаженості політичного факту. Розробив цей варіант системного підходу український вчений, одеський філософ А. Уйюмов [9].

Нині, коли людина з різних причин втрачає здатність критично мислити, на нашу думку, варто впроваджувати методології, які допомагають аналізувати об'єкти довкілля й сприяють виробленню в неї критичності. Критичність мислення не можливо сформулювати, використовуючи інформацію з інтернету. Нині людство створило умови для доступу до будь-якої інформації, але проаналізувати її, встановити адекватність та правдивість, систематизувати спроможний не кожен.

Сучасні зарубіжні дослідники підкреслюють важливість системного мислення і розуміння його складності. Саме воно дає змогу виконати та визначити межі критичного аналізу. Таких висновків автори дійшли, досліджуючи методи спостереження і втручання, а також їх заміщення, тобто спостереження як вид втручання [4].

Будь-який об'єкт у процесі вирішення певних завдань і за допомогою певних пізнавальних засобів може бути поданий як системний, – вважає І. Алексєєв [1]. Специфікою параметричної загальної теорії систем вважається системно-параметричне моделювання,

тобто формально-логічне моделювання системних параметрів. Параметрична загальна теорія систем передбачає проведення системного дослідження в три етапи. На першому здійснюється системне зображення об'єкта дослідження, тобто встановлюються так звані «системні дескриптори»: концепт, структура, субстрат. Таким чином конструюється об'єкт дослідження як система.

Другий етап присвячений параметричному опису отриманої системи, а саме тому, як вона характеризується з позицій, притаманних системним властивостям і відношенням, тобто атрибутивних і реляційних параметрів. На третьому етапі між значеннями системних параметрів виявляються їх стійкі кореляції – загальносистемні закономірності. Встановлення загальносистемних закономірностей дає підстави для порівняльного дослідження суттєвих властивостей і відношень систем [8, с. 6–7].

Певний довільно взятий об'єкт є системою, якщо його властивості пов'язані з певним фіксованим відношенням [9]. Концепт у параметричній загальній теорії систем – це завжди визначене, фіксоване, заздалегідь задане, передбачуване під час побудови будь-якої системи, причому це «визначене» залежить як від суб'єкта дослідження, так і від об'єкта.

Вибір суб'єктом дослідження концепту системи визначається тими рисами об'єкта, які певним чином привертають до нього увагу. Це буває приблизно так. Суб'єкт пізнає незнайомий об'єкт. Для повноцінного дослідження конкретного об'єкта він будує систему. Для цього суб'єкт має визначити концепт системи. Цим концептом для нього є певні опізнані, розпізнані чи відомі риси об'єкта, наприклад знайомі ознаки чи навіть асоціації, які виникають під час розгляду досліджуваного об'єкта. Тепер суб'єкт обирає концепт для побудови системи на основі впізнаності, якщо навіть вона має асоціативну або символічну форму [8, с. 73–74].

Для визначення навантаженості наукового факту важливо правильно вибрати концепт, це визначить, до якого типу визначення його можна віднести: або з атрибутивним концептом і реляційною структурою, або з реляційним концептом та атрибутивною структурою. Спочатку можна виділити реляційний концепт, в якому основою буде ставлення.

Яке відношення відповідає об'єкту «політичний факт»? Щоб наочніше було уявлення, виберемо конкретний політичний факт. Нами пропонується факт створення політичного образу, наприклад, президента. Кожен громадянин чекає від своїх правителів максимальної чесності, правдивості, саме вони можуть формувати довіру між суспільством і його політичними лідерами. Зазначимо, що таким реляційним концептом можуть володіти і висунуті партіями лідери передвиборної гонки. Однак зосередимо нашу увагу на президенті.

Атрибутивними структурами створення політичного образу президента можна виділити такі властивості: яскравість, запам'ятовуваність, репутація, медійність, ораторське мистецтво (хоча і його формує команда й сучасні технології), почуття гумору, соціальний статус, освіченість, комунікабельність. Така структура справить враження на своїх виборців, що і є метою будь-якої виборчої кампанії. Причому це досить дієво, навіть якщо образ не відповідає реальності. Вибори президента в Україні у 2019 році показали силу медійних технологій в отриманні результату. Політичного лідера готували за допомогою образу простого вчителя у кіно, якому повірив втомлений від корупції народ.

Третій дескриптор системної моделі – це субстрат. Субстратом такої системи як політичний факт створення образу майбутнього президента має стати об'єкт, на якому реалізуються пропоновані структура і концепт. Ми пропонуємо цим об'єктом визначити особистість з лідерськими якостями. Цей лідер, як показує досвід, найчастіше з політичного середовища, але можливі варіанти з іншими сферами діяльності. Таким чином у нас сформована перша системна модель.

Чи можна запропонувати подвійну до першої модель системи «політичний образ президента» як факт передвиборної кампанії? Пропонуємо провести таке подвійне системне моделювання. На першому етапі потрібно виділити атрибутивний концепт, тобто концептуальну властивість системи. «Популярність», на наш погляд, буде не зовсім вдалим атрибутом. Так, коли Б. Єльцин представив громадськості В. Путіна як свого наступника, його ніхто не знав. Однак це не завадило В. Путіну «зійти на престол» і затриматися там на два десятиліття. Які факти відразу стали відомі про майбутнього президента: полковник запасу, діючий державний радник РФ 1 класу, кандидат економічних наук, майстер спорту з дзюдо і самбо, заслужений тренер Росії по самбо, вільно володіє німецькою мовою, одружений. Абсолютно позитивний образ для просування кандидата у президенти, причому соціально благополучний образ: і колишній військовий, і вчений, і економіст, і спортсмен, і сім'янин, і може спілкуватися з Європою їхньою мовою!

Україна вибрала останнього президента також за соціальним статусом: вища освіта, успішний бізнесмен, медійне обличчя, гуморист, «сорочка-хлопець», відмінний сім'янин. Отже, соціальність у політичному образі може відігравати концептуальну роль. Причому позитивно соціальний образ – така собі успішна соціальність. Її ми і приймемо за концепт цієї системи.

Тепер необхідно знайти реляційну структуру, тобто те системоутворююче відношення, яке відповідає концепту. Запропонуємо довірливе ставлення до виборців і свого народу загалом. На етапі виборів це відношення є структурою системи. Субстратом може бути член партії, висунутий на виборах, але можемо залишити субстратом і особистість з лідерськими якостями. Тоді можна говорити про ці дві системи як тотожні за субстратом. Така тотожність не суперечить подвійному моделюванню.

Виникає питання, чому не програма партії, а образ президента як політично навантажений факт має більший успіх? Так, програма П. Порошенка (сайт 112.ua) на виборах 2019 року була досить привабливою і розрахованою на підвищення соціального рівня середнього класу. Головне її гасло: «Велика країна вільних і щасливих людей» не спрацювало. Цілі вступу в НАТО і ЄС із заявкою на 2023 рік були явно нездійсненними, тому недовіра народу зростала.

Гасло про Україну як аграрного лідера європейських країн при відомих проблемах також стало провальним. Гасло про Україну як лідера ІТ-сектору при зруйнованій науковій основі взагалі виглядало як фікція, хоча окремі досягнення вчених у тісному зв'язку з бізнесом деякі успіхи приносять. Боротьба з бідністю як частина передвиборних гасел після колосального подорожчання квартплати, продуктів харчування і падіння курсу гривні по відношенню до долара не могла бути сприйнята населенням інакше як протестом у вигляді голосування «проти». Апофеозом стала медична реформа, яку не підтримали навіть лікарі.

Навіть із цим набором негативних емоцій до президента П. Порошенко створив образ, який йому приніс позитивний рейтинг. Головний слоган цього успіху – це сильна армія, віра і мова! Ось що кажуть експерти двох передвиборних програм П. Порошенка і В. Зеленського: «Свою програму «Велика держава вільних і щасливих людей» П. Порошенко виклав у вигляді перерахувань його попереднього «президентства», які переплітаються з обіцянками на наступну п'ятирічку, використовуючи в тексті слово «ми». Програма В. Зеленського «Україна моєї мрії» написана від першої особи дуже простими і короткими реченнями, які більше спрямовуються на емоції, і закінчується словами: «Змінимо Україну разом!», які, на думку експертів, апелюють до прагнення людей об'єднати країну» [11].

Ідеї сильної армії, розвитку освіти та медицини, повернення Криму, вирішення проблем Донбасу, курс на європейську інтеграцію були подібними, але їх подача, їх емоційний

складник навантаженості політичного факту – різні. На наш погляд, саме образ і імідж несуть найсильнішу емоційну навантаженість політичному факту у пропонованому варіанті політичного образу лідера держави.

Розглянемо деякі параметри досліджуваних систем зі списку бінарних атрибутивних параметрів, запропонованих А. Уйомовим. Перший параметр зі списку, який ми вибрали, – це сильні – слабкі системи. Сильні системи не допускають приєднання нових елементів без руйнування системи загалом. На наш погляд, така система повинна бути слабкою. Але ця слабкість системно-параметрична, вона важлива для політичного факту, отримує можливість приєднання нових елементів без руйнування системи загалом. Наприклад, студенти і лектор на лекції. При приєднанні нових студентів в аудиторію система лектор-студенти не руйнується, а скоріше збагачується новими умами, ідеями, можливостями.

Сильні системи бажані насамперед у науці. Так, сильною системою там вважається ньютонівська механіка, система відносності А. Ейнштейна, а ось таблиця хімічних елементів Менделєєва складена таким чином, що допускає відкриття і приєднання нових елементів, тому за системними уявленнями вона слабка. Ці приклади ми наводимо, щоб стало зрозуміло, що параметр «слабка система» – це не «поганий» параметр. У цьому плані, якби П. Порошенко свій образ політика зробив не сильною, а слабкою системою, змінив тактику ведення передвиборної боротьби додаванням нових позитивних емоційних маркерів, припускаємо, що результат виборів міг змінитися.

Досліджувана система є немінимальною, оскільки допускає входження інших елементів без руйнування системи загалом [3, с. 60]. Такій системі належить параметр нестабільної системи, оскільки немає нічого більш нестабільного, ніж ставлення виборців до кандидата. Нестабільні системи не допускають будь-яких змін структури без руйнування цілого [3, с. 63]. Варто помилитися один раз, щоб позбутися своєї політичної кар'єри і зруйнувати позитивний імідж. Можна це руйнування образу вибрати як стратегію проти своїх конкурентів, що лежить в основі «чорних» передвиборних технологій. Вже згадана система центрована, адже легко побачити її центр – президента.

Досить цікавим у цьому аналізі є параметр «надійність». Надійні системи зберігають свій характер навіть у тому випадку, якщо буде знищено будь-яку кількість їх елементів, крім одного. Якщо припустити, що у системі «кандидати в президенти – виборці» залишиться тільки один виборець, то президент буде обраний. Навіть, якщо кандидат у президенти сам за себе проголосує, то вибори відбудуться. Таку систему можна віднести до всецілонадійних.

Що ж можна сказати про систему політичного факту у вигляді передвиборчого образу президента. Припустимо, що ми приберемо всі властивості зі структури і залишимо, наприклад, харизматичність. У такому випадку систему можна віднести до всецілонадійних, оскільки така властивість може бути системоутворюючою в цій системі.

Ми схильні вважати, що тільки один елемент не зможе зберегти таку систему, тому ми її охарактеризували як невсецілонадійну. У цьому плані є сенс говорити про «варіативність» такої системи, яка допускає зміни свого стану, що містять якісь інші, крім системоутворюючих, відносини у структурі. Крім довірливих відносин між виборцями і майбутнім кандидатом у президенти, які ми прийняли за системоутворюючі, можуть бути відносини взаємодопомоги, симпатії та інші.

Досліджувана система варіативна. Це є позитивним моментом, оскільки дозволяє системі збільшити ступінь відкритості. В цьому можна побачити і «неунікальність» системи за всіма трьома дескрипторами. Адже системоутворюючі відношення в такій системі можуть реалізовуватися не лише на цих елементах концепту, структури або субструктури,

а й на даних інших дескрипторів. Зазначимо, що ми довільно вибирали системні параметри зі списку параметричної загальної теорії систем, припускаючи, що вони найбільше підходять для філософсько-політологічного аналізу.

Можна зробити висновок, що подвійне моделювання системи «навантаженість політичного факту» відповідає принципу додатковості, тобто обидва запропонованих визначення з реляційним концептом і атрибутивною структурою та атрибутивним концептом і реляційною структурою створюють більш об'єктивний образ досліджуваних систем. Також у статті використовувалися параметри другого роду, було визначено, що ці системи слабкі, немінімальні, центровані, невсецілонадійні, варіативні. Для подальших досліджень можна запропонувати й інші параметри, що розширять знання про досліджувані об'єкти.

Список використаної літератури

1. Алексеев И.С. Способы исследования системных объектов в классической механике // Системные исследования. Ежегодник. М. : Наука, 1972.
2. Белоедова А., Казак М. Методология описания категории достоверности в теории и практике журналистики. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/metodologiya-opisaniya-kategorii-dostovernosti-v-teorii-i-praktike-zhurnalistiki/viewer>.
3. Бугаец А., Обелюнас Н. Проблема интерпретации факта и обоснования мнения в журналистском произведении. *Вестник КемГУ Филология*. <https://cyberleninka.ru/article/n/programma-interpretatsii-fakta-i-obosnovaniya-mneniya-v-zhurnalistikom-proizvedenii-na-primere-materialov-gazety-izvestiya-zhurnala/viewer>.
4. Midgley Gerald. Systems thinking, complexity and the philosophy of science. *Midgley Gerald. Journal Emergence: Complexity and Organization. Philosophy*. December 31, 2008.
5. Пром Ч. Объективность и субъективность: абивалентность концепта «медиа-факт». *Журнал Известия Волгоградского государственного педагогического университета*. 2018. С. 89–95.
6. Пром Н. Знания как ценностный компонент медиа-факта. *Журнал Знак: проблемное поле медиаобразования*. 2019. С. 104–109. DOI: 10.24411/2070-0695-2019-10313.
7. Пром Н.А. Медиафакт как форма знания: типологизация. *Вестник Воронежского государственного университета. Серия: Филология. Журналистика*. 2019. № 1. С. 134–137.
8. Райхет К.В. Філософсько-методологічні засади двоїстого системно-параметричного моделювання : монографія. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філософських наук. Одеса, 2013. 177 с.
9. Уёмов А.И. Системный подход и общая теория систем. М. : Мысль, 1978. 272 с.
10. Чудинов А.Н. Словарь иностранных слов, 1910.
11. Програми кандидатів: чим відрізняються ідеї Порошенка і Зеленського. URL: www.dw.com.

**SYSTEMATIC-PHILOSOPHICAL ANALYSIS
OF THE LADENNES OF POLITICAL FACT****Alla Nerubasska***Odessa I.I. Mechnikov National University,
Faculty of History and Philosophy, Department of Philosophy
Dvoryanska str., 2, 65000, Odesa, Ukraine***Andriy Nakonechnyy***Ivan Franko National University of Lviv,
Faculty of Philosophy, Department of Philosophy
Universytetska str., 1, 79000, Lviv, Ukraine***Olga Popravko***Dmytro Motornyi Tavria State Agrotechnological University,
Educational and Scientific Institute of General University Training,
Department of Social Sciences and Humanities,
B. Khmelnytsky ave., 18, 72312, Melitopol, Zaporizhzhia region, Ukraine*

The article invites to analyze an urgent current issue – ladennes of facts. For this analysis we have chosen political facts which, in our opinion, are overloaded with interpretations which create a kind of mistrust among ordinary people to the politicians. To create a true picture on the basis of information facts you should be more than just competence person, you should be a critical thinker. Even if you have all these characteristics and are a competent person, it is difficult to understand which information is a true fact and which is a distorted knowledge of an event.

Life sciences have long established very serious requirements and criteria to anything of scientific nature. Political facts don't claim to be of scientific nature, but still veracity of the events reflected by the facts is important for people. This research includes system-and-parameter-based modeling of ladennes of a political fact. Using creation of a pre-election image of the president as an example we analyze the ladennes of the political fact and demonstrate its parameters of the first order (concept, structure and substrate) and of the second order which include binary attributive properties. If journalism sets forth criteria to veracity of the fact, we suggest a different approach to the search for objectivity. Such scientific approach will be based on modeling of an object and its detailed system-based analysis.

We offer a number of parameters that we consider the most adequate for this load model, such as weak-strong systems and others. It increases efficiency of the analysis of the very political facts which are intended to impact the population and to shape the “desired” mind of the population. The article also used the parameters of the second kind. General parametric systems theory is in demand in economics, philosophy, psychology, and others areas of science.

For the purpose of this article we use the parametric general theory of systems developed by the Ukrainian philosopher Avenir Ivanovich Uyomov. The key message of the theory is that any object can be presented as a system and allows performing the analysis of ladennes of political facts.

Key words: the ladenness of political fact, the pre-election image of the president, system modeling, concept, structure, substrate.